

Marco Polo's reis naar China - Miljoenen schatten in bedelaarslommen.

De drie kerels zagen eruit als bedelaars. Maar ze betaalden de gondelier met een goudstuk. Vervolgens trok de oudste van hen aan het klokketouw van het Palazzo. Er verliep heel wat tijd vooraleer er iets gebeurde. Een vrouwtje met spierwit haar en een gekromde rug opende de knarsende poort en wou die onmiddellijk weer sluiten.

« Ik ben de heer des huizes... » riep de oude Nicolo. « Wij zijn terug... het heeft lang geduurd... we hebben het einde van de wereld gezien ».

« Jullie zijn gemene bedriegers ! De arme Nicolo, Maffeo en ook Marco zijn allang gestorven... Scheer jullie weg, gemene armoedzaaiers ! ».

Maar ze zetten zich schrap tegen de poort. Het vrouwtje begon te roepen, maar herkende plotseling de littekens op de hand van de man die er nog vrij jong uitzag.

« Jezus, Maria, Jozef ! Jij bent Marco... Marco Polo ! ».

Vrienden, familieleden en burens stroomden toe om de vermisten te begroeten. 27 jaar geleden hadden zij Venetië verlaten. Het leek alsof ze uit het graf waren ver-

Waarschijnlijk reisde Marco Polo in opdracht van de Kublai Kan naar Tibet.

rezen. Men gaf hen schone kleren, want ze droegen slechts lompen aan hun lijf.

« Geeft niets », wuifde Marco, « in dit plunje steekt onze rijkdom. »

Inderdaad. De drie Polo's scheurden hun lompen : nooit geziene parels, diamanten en saffieren rolden over de grond.

« We stonden erop om er als bedelaars uit te zien, » verklaarde Maffeo Polo, « want slechts in deze vermomming konden wij ons vermogen beschermen tegen dieven en moordenaars. Wij zijn in Perzië, Indië en China geweest. Het is een lange geschiedenis, haast niet te geloven... »

Een lange geschiedenis was het wel. Maffeo en Nicolo Polo, goed geziene kooplui uit de oude handelsstad Venetië, waren in 1260 voor het eerst langs moeilijke wegen naar het verre Oosten getrokken om daar zaken te doen. Ze raakten tot in het hof van de machtige Kublai Kan die heerste over het onmetelijk grote Chinese rijk. De keizer had nog nooit te voren een bezoeker uit het verre Europa ontmoet. De gebroeders Polo dreven zo goed handel in zijde en porselein dat zij onmiddellijk na hun terugkeer besloten opnieuw naar China te reizen.

Marco Polo, destijds 17, mocht zijn vader en oom begeleiden.

Zo begon de roemruchte reis van Marco Polo. In november 1271 zeilden de drie kooplui in de richting van Palestina, trokken vervolgens met een kameelkaravaan naar de Perzische Golf, gingen weer sloop en wilden eigenlijk over zee China bereiken. Maar de zee werd geterroriseerd door roofzuchtige piraten en zij moesten over land naar het verre Oosten trekken. Ze trokken onder meer door de Gobiwoestijn, de hoogvlakte van Pamir, het woeste Turkestan, de ruwe streek van Kasjgar en Tarim, en de uitgestrekte Lopwoestijn. De drie Polo's volgden ten dele de oeroude zijderoute. Pas in de lente van het jaar 1275 bereikten zij Kambaloek, het huidige Peking. Hier zetelde de Kublai Kan in een prachtig paleis dat op zichzelf al zo groot was als een Europese stad. De almachtige keizer was erg opgezet met het Europees bezoek. Maar de grootste verrassing voor de keizer was de jonge Marco Polo, want die kon vloeiend Chinees spreken en schrijven. Marco Polo had inderdaad geprofiteerd van de verre reis om Chinees te leren.

Hij beheerste deze moeilijke taal zo goed dat de keizer hem volledig vertrouwde en hem zelfs tot gouverneur van de provincie Jangtsjow en tot buitengewoon ambassadeur benoemde. Zo reisde Marco Polo 16 jaar lang in opdracht van de Kublai Kan door alle gebieden van het reusachtige « middenrijk ».

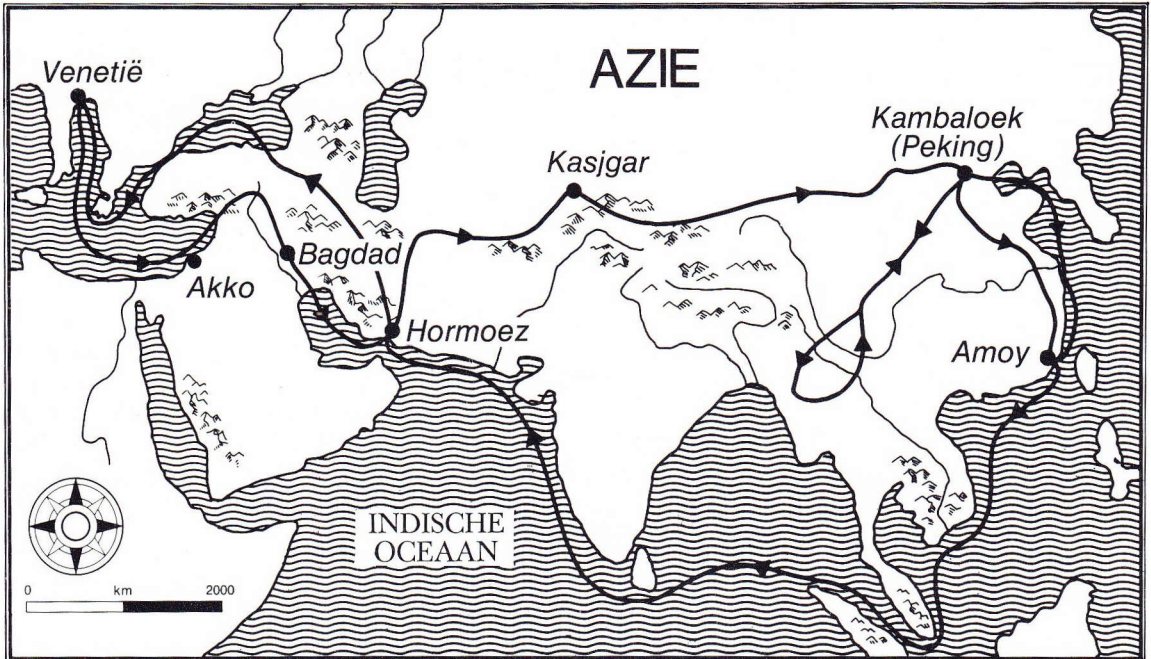
Hij bezocht Mongolië, Mantsjoerije, Indochina, Laos, Cambodja, Birma, Thailand en kwam zelfs tot in Indië. Vermoedelijk verbleef hij eveneens in Korea en op een gedeelte van het Japanse eilandenrijk. Hij kreeg snel inzicht in de technieken van de in China hoogontwikkelde zijdeïndustrie, papierproductie, kruitfabricage en het kunstambacht van het porselein. Ook de boekdrukkunst was in China gekend. Uiteraard verwekte dat heel wat jaloezie bij mensen die enkel op de goede gelegenheid wachtten om de vreemdelingen in het verderf te storten. Een voorwendsel daarvoor was makkelijk te

vinden vanaf het ogenblik dat de keizer zijn beschermende hand zou wegnemen. Hij was erg oud geworden en de gedachte aan zijn nakende dood bezorgde Marco Polo slapeloze nachten. Maar de Kublai Kan had zich zozeer aan zijn vrienden gehecht dat hij ze niet wilde laten vertrekken. Wat moesten zij doen, hoe konden zij China verlaten zonder de keizer te ontstemmen ?

Toen kwam er een gezant van de heerser van Perzië. Diens hoofdvrouw was gestorven en liet nu de Kublai Kan verzoeken, hem een Chinese prinses af te staan. De keizer koos uit zijn talrijke kleindochters de betoverende Cocacin. De reis naar Perzië betekende echter een gevaarlijke onderneming. De sluwe Marco Polo kwam dan op de gedachte om zichzelf, zijn vader en zijn oom als begeleiders aan te bieden. Uiteindelijk was de Kublai Kan het daarmee eens. Hij stelde hen een reusachtig groot gevolg, een ware vloot schepen en zeer veel geld ter beschikking.

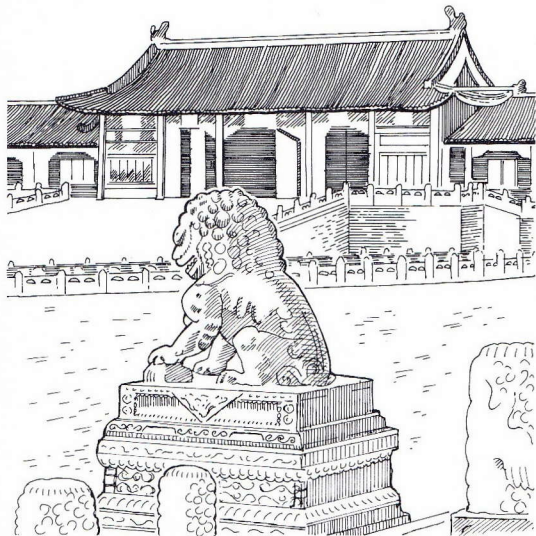
In de zomer van 1292 verliet de bruid met haar groot gevolg de haven van Amoy in China. De lange zeereis ging over Birma en Maleisië, door de Soendazee naar Ceylon. Daar werden zij aangevallen door zeerovers. De piraten wilden de schone Cocacin gevangen nemen om haar tegen een fantastische losprijs te verkopen. Enkele schepen stonden al in lichtelaaie. En het gevecht was op zijn hoogtepunt toen het de Chinezen lukte, het kordon van de zeerovers te doorbreken.

Slechts met een kleine rest van het Chinese gevolg bereikten de prinses en de

De halve wereld rond - te land en over zee - zo reisde Marco Polo naar China en terug naar Venetië.

Polo's, na veel avonturen, de Perzische hoofdstad. Inmiddels was de koning gestorven. Maar diens neef, een veel jongere man, werd verliefd op de charmante prinses en huwde haar. De Polo's reisden verder naar Venetië waar zij in 1297 als bedelaars aankwamen.

Poort naar de "verboden stad" Kambaloek (nu Peking)

Marco Polo was niet alleen een stoutmoedige ontdekkingsreiziger, hij introduceerde ook een nieuw literair genre : het reisverhaal. Tot aan het einde van de middeleeuwen kende men China en het verre Oosten enkel door de berichten en de kronieken van Marco Polo.

Bij vrienden en bekenden had Marco Polo weldra een bijnaam. Omdat hij in zijn verhalen over China steeds weer sprak over « miljoenen mensen » en « miljoenen goudstukken », werd hij spottend « Marco Milione » genoemd. Veel van wat Marco Polo vertelde klonk fantastisch en slechts weinigen schonken hem geloof. Maar wat hij zei was tot in de details de volle waarheid.

Dr. Hans-Otto Meissner

De grote ontdekkingsreizigers

Uitgever : A.-R. Bergereau, Esso Belgium N.V.

Alle rechten voorbehouden. Gehele of gedeeltelijke reproductie enkel met schriftelijke toestemming.

Tekst : Dr. Hans-Otto Meissner.

Gedrukt door ALBE N.V./DEURNE.

Kleurenillustraties.

Ary Bergen : blz. 10, 14, 15, 18, 22, 25, 29, 31, 34, 37, 40, 43, 54

Alex De Mulder : blz. 65 en 66

Günter Heesch : blz. 81, 86, 91, 94, 97, 103

Heinz Spohr : blz. 6, 51, 57, 59, 62, 65, 67, 73, 76, 84, 106

Dan Wanders : blz. 44, 45, 47, 70, 79, 99, 102

Omslag : Dan Wanders

Tekeningen en kaarten - Werner Friedrichs :

blz. 8, 9, 12, 13, 16, 20, 21, 24, 27, 30, 33, 35, 36, 38, 42, 48, 49, 50, 53, 61, 69, 74, 78, 92, 95, 98, 101, 105.